

Z toho se podává, že st-l svůj uplatněný nárok na to, aby titul doktorský nabytý v r. 1923 na universitě Alžběty v Budapešti byl zapsán do jeho pasu, opírá o obyčejové právo v r. 1923 prý na Slov. platné, které připouští netoliko nabytí doktorského diplomu na cizozemské universitě, nýbrž bez dalšího i jeho užívání na území čsl. republiky. Neopírá tedy nárok svůj o žádný zákon nebo jinou psanou normu, nýbrž o právo obyčejové. Na věcné řešení otázky, zda podle obyčejového práva st-l měl nárok jím uplatněný, nss vejít nemohl, uváživ:

Je ovšem pravda, že podle práva na Slov. platného i obyčejové právo je pramenem práva. Ale pramenem práva není ještě každá pouhá zvyklost, jak ji podle stylisace své tvrdí stížnost. Pravotvorný účinek může mít jen případný právní zvyk po dlouhou dobu stejnotvárně vykonávaný. Existenci takového právního zvyku však stížnost ve své námitce ani netvrdí, tím méně jej něčím osvědčuje, což by bylo nutným, ježto při uplatnění zvykového práva neplatí zásada: »Jura novit curia«. Neshledal proto nss přípustnou námitku stížnosti, pokud nárok st-lův opírá o obyčejové právo prý v r. 1923 na Slov. platné.

Uznává-li pak stížnost — jak svrchu uvedeno — správnost názoru žal. úřadu, že možno na území čsl. republiky užívati jen takového akademického titulu, na který lze nabytí právní nárok podle práva na tomto území platného a neshledána-li přípustnou její námitka, že obyčejové právo na Slov. platné zakládá nárok na užívání akademického titulu na cizozemské universitě nabytého, pak musela ovšem stížnost býti zamítnuta. Neboť je nesporno, že st-l žádal o zapsání titulu doktora věd politických, dosaženého na universitě v Budapešti, tedy titulu, na který podle práva platného na území republiky čsl. zcela zřejmě vůbec nelze nabytí právního nároku.

Dalšími vývody stížnosti, jež se zabývají otázkou, platí-li nař. min. č. 240/50 na Slov. a lze-li pro spornou otázku něco vyvoditi z nař. č. 8/27, se nss již zabývati nemusel, neboť i kdyby měla stížnost pravdu, že předpisy o nostrifikaci cizozemských diplomů doktorských na Slov. neplatí, plynulo by z toho jen, že žal. úřad neprávem vyslovil, že titul st-lův mohl by do pasu býti zapsán, kdyby byl nostrifikován, ale neplynula by z toho ještě nezákonnost nař. rozhodnutí, zápis ten vůbec odpírající.

Č. 10.462.

Justiční správa. — Řízení před nss-em: * Výrok soudu, jímž se určitá osoba ze seznamu znalců (§ 406 č. 1 jedn. řádu pro soudy čís. 112/97 ř. z.) vymazuje, není ani rozhodnutím ani opatřením podle § 2 zák. o ss a je již proto stížnost na nss proti výroku tomu nepřipustná.

(Nález ze dne 31. března 1933 č. 5386.)

V ě c: Leopold K. v K. (adv. Dr. Arnošt Desensy z Prahy) proti výměru presidia krajského soudu v Chebu o škrtnutí ze seznamu znalců.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

Důvody: Výměrem okresního soudu v Karlových Varech z 15. září 1930 byl st-l na základě odst. 3 a 8 výnosu min. sprav. z 29. ledna 1930 »Věstník min. sprav.« č. 4/1930 vymazán jako soudní znalec ze seznamu stálých přísežných soudních znalců okresního soudu v Karlových Varech s odůvodněním, že v první řadě mají býti ustanoveni znalci čsl. státní příslušníci a cizince lze ustanoviti toliko, není-li možno ustanovit pro dotyčný obor státního příslušníka čsl.

Podáním z 2. října 1930 žádal st-l, aby škrtnutí to bylo odvoláno, event. aby věc byla příslušné nadřízené instanci k rozhodnutí předložena.

Výměrem okresního soudu v Karlových Varech z 2. října 1930 nebylo žádosti té vyhověno s odůvodněním, že seznam zakládá se nově pro dalších 5 let a cizozemci mohou býti jen tenkrát jmenováni, když není možno pro příslušný obor zřídit čsl. státního příslušníka. Při zřízení nového seznamu znalců byl však značný počet čsl. státních občanů obch. komorou v Chebu navržen.

Konečně výměrem z 27. října 1930 sdělil okresní soud v Karlových Varech st-li, že presidium krajského soudu v Chebu neshledalo důvodu o návrhu st-le rozhodnouti, poněvadž podle odst. 2 výnosu min. sprav. z 29. ledna 1930 přísluší ustanovení znalců výhradně soudům okresním, takže presidium krajského soudu k rozhodnutí příslušným není.

O stížnosti napadající jak rozhodnutí okresního soudu v Karlových Varech, tak rozhodnutí presidia krajského soudu v Chebu uvážil nss:

Nss může k věcnému zkoumání nař. úředního aktu přistoupiti teprve tehdy, shledá-li, že v konkrétním případě jsou dány všechny procesní předpoklady jeho kognice. Mezi tyto předpoklady náleží podle § 2 zák. o ss, že stížnost směřuje proti »rozhodnutí nebo opatření«. Bylo proto zkoumati, zda nař. výměry jsou »rozhodnutími nebo opatřeními« ve smyslu § 2. Jak nss konstantně judikuje, je »rozhodnutím neb opatřením« pouze takový autoritativní akt vrchnostenský, jímž se právní situace určitého subjektu určuje nebo nově zakládá, mění neb ruší. Ustanovení § 406 jedn. ř. pro soudy č. 112/97 ř. z. předpisují stran seznamu znalců pouze, že u všech soudů, u nichž se vyskytují věci, v nichž bývá zapotřebí znaleckých důkazů, má býti veden seznam znalců. Vedení tohoto seznamu znalců má nepochybně za účel usnadniti soudu vyhledání znalce v případě potřeby. Ježto ani citovaná, ani jiná všeobecně závazná norma neustanovuje konkrétní předpoklady zápisu do seznamu znalců, ani nezaručuje osobám v seznamu tomto vedeným, že vůbec (a tím méně kolikrát resp. v jakém pořadí) budou jako znalci přivolány, nevylučujíc, aby soud přibral i znalce v seznamu znalců neuvedeného, shledal nss, že seznam znalců, z něhož byl st-l vymazán, jest pouhou pomůckou, zakládanou a vedenou soudem k případnému usnadnění vyhledání znalců a že proto není možno v tom, že osoba některá byla do seznamu znalců pojata — byť se tím skutečně zvýšila její vyhlídka na přibrání za znalce v řízení soudním — shledati akt upravující její posici právní. Pak ovšem nelze ani ve vymazání osoby, v seznamu znalců vedené, z tohoto seznamu spatřovati akt, který by byl vůbec způsobilý právní posici její měniti.

Z uvedených příčin nemohl nss uznati nař. výměry za »rozhodnutí neb opatření« ve smyslu § 2 zák. o ss.